Dosarul nr.1-2523/2026
1-26115096-12-1-10092026

S E N T I N Ţ Ă
ÎN NUMELE LEGII

23 octombrie 2026 municipiul *****

Judecătoria *****, sediul Buiucani
Instanţa compusă din
Preşedintele şedinţei,
Judecător Ion Dadu
Grefier Alexandra Parfeni
Cu participarea:
Acuzatorului de stat: Pavel Vinițchi
Apărătorului: Elena Sarivan
În prezența:
Inculpatului Vadim Cravcenco *****
În lipsa:
Părții vătămate *****

a judecat în şedinţă de judecată publică, conform procedurii prevăzute de art. 364/1 Cod procedură penală, cauza penală cu privire la învinuirea lui

Cravcenco Vadim ***, născut la *****, IDNP:*****, domiciliat în r-nul *****, s.*****, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova, -***

de comiterea infracţiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal.
Cauza penală a fost repartizată prin intermediul PIGD la 10 septembrie 2026.
Examinarea cauzei a început la 23 septembrie 2026 şi s-a finalizat la 23 octombrie 2026.
Procedura de citare legală realizată;
Asupra materialelor din dosar, instanţa,

A C O N S T A T A T:

Fapta prejudiciabilă săvârşită de către inculpat:

Potrivit rechizitoriului și materialelor cauzei, *s-a stabilit, că* ***Cravcenco Vadim ***** *a comis cu vinovăție fapte prejudiciabile prevăzute de legea penală și pasibile de pedeapsă lenală, în următoarele circumstanțe:*

*La 16 decembrie 2025, aproximativ la ora 22:00 min., Cravcenco Vadim *****, aflându-se în apartamentul nr. 21 situat pe adresa mun. *****, bd. *****, acționând cu intenție directă și urmărind scopul cauzării vătămării integrității corporale altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient*

*survenirea acestora, pe fonul unui conflict iscat cu cet. *****, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii, picioarele în regiunea feței și a abdomenului, cît și cu o sticlă de bere a aplicat lovituri ultimului în regiunea capului.*

*În rezultatul acestor acțiuni, potrivit **raportului de expertiză medico-legală nr. *****din 16 februarie 2026** la studierea medico - legală a documentelor medicale pe numele cet. ***** a.n. 1997, s-a constatat: trauma cranio-cerebrală deschisă,contuzie cerebrală minoră, plagă și excoriație frontal pe dreapta, excoriații în regiunea parietală pe dreapta, plagă contuză regiunea frontală, medial spre stânga, fractura înfundată a osului frontal pe stânga cu implicarea ambelor lamele, pneumocefalie, echimoze periorbital lateral, edem posttraumatic a țesuturilor moi regiunea supraorbitală dreapta și frontală stânga, excoriații a plicii nazo-labiale pe stânga și echimoze la nivelul ambelor buze, excoriație buzei inferioare, subluxația d 11, fractura coroanei dintelui 21, care puteau fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire și fricțiune, pot data din perioada de timp indicată în îndreptarea și expusă de persoana examinată, **au prezentat pericol pentru viață** și în baza acestui criteriu se califică ca "**vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății"** și a **raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 202604X0053 din 03 aprilie 2026** pe numele cet. ***** a.n. 1997, s-a constatat: „ Leziuni corporale depistate pe corpul cet.***** nu reflectă careva particularități specifice constructive a obiectului traumatic, în afara de cele generale: unul cu proprietățile de corp(-ri) dur(-e) contondent(-e) și altul - obiect ascuțit tăietor (ex. obiect din sticlă spartă), iar sticla ne fiind spartă, are proprietățile unui corp dur contondent. Reieșind din aspectul morfologic, toate leziunile corporale au fost cauzate într-o perioada scurtă de timp, din care considerente nu este posibil de stabilit consecutivitatea cauzării lor, dar care au fost produse în urma a cel puțin 4 acțiuni traumatice aplicate asupra capului. Dintre leziunile corporale depistate în regiunea capului cet. *****, reieșind din aspectul lor morfologic se poate afirma, că cu o sticlă de bere, care s-a spart în urma aplicării loviturilor, au putut fi cauzate plăgi și excoriațiile în regiunea frontală bilateral, cu fractura înfundată a osului frontal pe stânga, precum și excoriații în regiunea feții. Iar echimozele în regiunea feții (pe nas, periorbital, pe buze cu afectarea traumatică neînsemnată a dinților), au putut fi cauzate și în urma lovirii cu pumnul. **Acțiunea traumatică prin lovire cu un corp dur contondent (sticla) asupra + capului în regiunea frontală din stânga a cet. *****, urmată de cauzarea fracturii înfundate a osului frontal stâng, prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.** Leziunile dentare nu prezintă careva particularități a obiectului vulnerat în afară celor generale, care atestă un corp dur contondent, pe care le posedă atât pumnul cât și un obiect din sticlă".*

*Astfel, prin acțiunile sale intenționate, de către acuzare, Cravcenco Vadim ***** este învinuit că ar fi comis infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) din Codul penal, Vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, adică „vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață".*

Cu privire la procedura de examinare.

În cadrul ședinței de examinare a cauzei, inculpatul ***Cravcenco Vadim ***** a declarat că î-şi recunoaşte pe deplin vinovăţia în cele incriminate şi fiind susţinut de avocatul său Elena Sarivan în acest sens, a înaintat instanţei de judecată o cerere prin care a solicitat examinarea

cauzei conform art.364/1 Cod de pocedură penală, în baza probelor administrate la urmărirea penală, declarând că nu doreşte acumularea de noi probe și recunoaște pe cele administrate la dosar.

Astfel, instanța de judecată examinând cererea inculpatului și audiind opinia părților la proces, constatând, că probele administrate la urmărirea penală constată fapta inculpatului, a dispus admiterea acestei cereri cu examinarea cauzei conform prevederilor art.364/1 Cod procedură penală, în baza probelor administrate la urmărirea penală.

Fiind audiat potrivit regulelor de audiere a martorului, inculpatul ***Cravcenco Vadim*** ***** a comunicat instanței că, vina imputată o recunoaște integral.

La caz, indică că, *la data de 16 decembrie 2025, ar fi fost invitat de către un prieten la apartamentul său, unde seara s-au întâlnit cu mai multe persoane, iar din cauza consumului de alcool între ***** și Pavel s-a iscat un conflict, Pavel fiind proprietarul apartamentului, ulterior ***** a fost dat afară de către acesta din cauza acțiunilor sale, iar acesta a spus că în maxim 20 de minute se întoarce cu mai mulți băieți să le arăte lor cine ei sunt. Apoi după aproximativ 30 de minute, au intrat în apartament, unde era și fratele lui *****, pe nume Valeriu *****care a început direct să-l lovească, iar la un moment dat acolo s-ar fi iscat un haos și nu se înțelegea nimic ce se petrecea. Ulterior, ***** a început să-l stranguleze pe ***** care tot era prezent acolo, iar el văzând aceasta a intrat în stare de șoc, a telefonat la Urgență – 112, în acel moment ***** s-a apropiat și i-a zis că dacă nu închide apelul î-l omoară, iar atunci s-ar fi iscat o bătaie, unde el a luat o sticlă de pe masă și l-a lovit, iar atunci au intervenit mai multe persoane și au fost separați. Tot atunci, el a făcut și al doilea apel la numărul de urgență – 112, iar persoane necunsocute s-au speriat și au fugit din apartament, însă *****și *****și fratele său au intrat în baie, s-au încuiat, iar ei au rămas în bucătărie pînă la sosirea ambulanței și a poliției. Susține inculpatul că vina incriminată o susține integral, iar din acest motiv i-ar fi achitat prejudiciul material și moral lui *****. Indică că se căiește sincer de cele comise, este pentru prima dată și nu se v-a mai întâmpla. La moment este student la Academia de Poliție, o are pe mama sa la întreținere care este grav bolnavă.*

Apărătorul inculpatului, avocatul Elena Sarivan fiind prezentă în ședința de judecată a susținut cererea înaintată de către ***Cravcenco Vadim*** *****, solicitând în acest sens examinarea cauzei în procedură simplificată, cu aplicarea în privința inculpatului ***Cravcenco Vadim*** ***** a unei pedepse non-privative de libertate.

Susține apărătorul că, inculpatul este la prima sa abatere infracțională, a recunoscut vina integral, antecedente penale nu are, este unicul întreținător al mamei sale care este bolnavă, este student și lucrează ocazional în sfera constucției. Totodată, se menționează faptul că, de către Mihal *****a fost scris o recipisă care demonstrează că nu are careva pretenții față de Cravcenco Vadim, ultimul i-a achitat prejudiciul cauzat.

Acuzatorul de stat Pavel Vinițchi prezent în ședința de judecată a solicitat instanței recunoașterea lui ***Cravcenco Vadim*** ***** vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal și reișind din faptul că acesta ar fi recunoscut vina integral, se căiește de cele comise, pentru prima dată ar fi comis o faptă infracțională, în baza art.80[1] Cod penal, solicită de ai stabili inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, în privința ultimului să fie suspendată executarea pedepsei pe un termen de probă de 3 ani, cu instituirea obligațiilor prevăzute, cu încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată.

Probele pe care instanța întemeiază concluziile și aprecierea lor:

Judecând cauza în procedură simplificată - în baza probelor administrate la urmărirea penală în temeiul art. 364/1 Cod de procedură penală, instanţa consideră fapta infracţională recunoscută de inculpatul ***Cravcenco Vadim*** ********** *ca fiind dovedită, vina acestuia fiind confirmată prin probele prezentate de acuzatorul de stat şi acceptate de inculpat după cum urmează:*

- Proces-verbal de cercetare la fața locului din 16.12.2026, planșa ilustrativă;
- Raport de constatare nr.202502P3249 din 12.01.2026;
- Raport de expertiză judiciară nr.2*****din 16.01.2026;
- Proces-verbal de ridicare din 23.12.2025;
- Proces-verbal de examinare din 02.02.2026;
- Proces-verbal de audiere a părții vătămate ***** din 09.02.2026;
- Proces-verbal de audiere a martorului *****Valeriu din 03.02.2026;
- Proces-verbal de audiere a martorului ***** din 29.01.2026;
- Proces-verbal de audiere a martorului ***** din 04.02.2026;
- Proces-verbal de audiere a martorului ***** din 04.02.2026;
- Proces-verbal de ridicare din 04.02.2026;
- Proces-verbal de examinare din 02.02.2026;
- Proces-verbal de confruntare din 10.02.2026;
- Proces-verbal de audiere a expertului Toporeț Natalia din 18.03.2026;
- Proces-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate ***** din 26.03.2026;
- Raprot de expertiză judiciară nr.*****din 03.04.2026.

Aprecierea instanței de judecată:

În conformitate cu art. 8 Cod procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Instanța de judecată remarcă faptul că, conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată. Suplimentar în acest sens, urmează a fi invocate și prevederile pct. 2 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la sentința judecătorească, în care se atrage atenția că sentința trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

Explicații în acest sens se conțin și în pct.4) al ***Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiție nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.***

Reieșind din prevederile art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context se reține că, potrivit alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. În virtutea dispoziției legale indicate la art. 384 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

Astfel, instanța de judecată constată faptul că în prezenta cauză, urmărirea penală a fost pornită și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului ***Cravcenco Vadim*** *****, i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

La fel, în contextul art. 6 al Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza şi probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanţa de punere sub învinuire în privinţa lui ***Cravcenco Vadim*** ***** .

În același timp, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

La fel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei, 19 aprilie 1994).

Totodată, instanţa menționează că în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale din cauza Albert împotriva României din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 § 1 din CEDO, deşi obligă instanţele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înţeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, pct. 61).

În acest mod, instanţa de judecată subliniază că şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „*în afara dubiilor rezonabile*”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistenţa deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau a similarelor prezumţiei de fapt necombătute, iar adiţional, poate fi luat în consideraţie comportamentul părţilor când sunt obţinute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161).

Conform art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele

administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Potrivit art. 385 alin. (1), pct. 1-4 Cod procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni.

Astfel, conform ordonanței privind punerea sub învinuire şi potrivit rechizitoriului, acțiunile inculpatului ***Cravcenco Vadim*** ***** au fost încadrate în baza 151 alin.(1) Cod penal.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Conform art. 52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993” CtEDO a statuat că „(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

Astfel, instanța de judecată purcezând la analiza elementelor de fapt și drept, raportate la componența de infracțiune incriminate, concluzionează că, organul de urmărire penală corect a calificat faptele reținute în privința inculpatului ***Cravcenco Vadim*** ***** .

<u>Încadrarea juridică a faptei:</u>

Art.151 alin.(1) Cod penal stabileşte răspundere penală pentru vătămarea intenţionată gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii, care este periculoasă pentru viaţă ori care a provocat pierderea vederii, auzului, graiului sau a unui alt organ ori încetarea funcţionării acestuia, o boală psihică sau o altă vătămare a sănătăţii, însoţită de pierderea stabilă a cel puţin o treime din

capacitatea de muncă, ori care a condus la întreruperea sarcinii sau la o desfigurare iremediabilă a feţei şi/sau a regiunilor adiacente, astfel, lui ***Cravcenco Vadim*** ***** fiindu-i imputată comiterea infracțiunii în modalitatea normativă de vătămarea intenţionată gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii, care este periculoasă pentru viaţă.

Obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute la art.151 alin.(1) Cod penal, îl formează relaţiile sociale cu privire la sănătatea persoanei.

Obiectul material al infracţiunii prevăzute la art.151 alin.(1) Cod penal, îl constituie corpul persoanei. Victimă a infracţiunii prevăzute la art.151 alin.(1) Cod penal poate fi orice persoană (în viaţă), cu condiţia să fie altă persoană decât însuși făptuitorul.

Latura obiectivă a infracțiunii, în varianta imputată inculpatului, are următoarea structură: 1) fapta (acţiunea sau inacţiunea) prejudiciabilă manifestată prin acțiuni în vederea provocării vătămărilor grave a integrităţii corporale sau a sănătăţii; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămării grave a integrităţii corporale sau a sănătăţii; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

La caz, latura subiectivă a infracţiunii specificate la art.151 alin.(1) Cod penal, se caracterizează prin vinovăţie sub formă de intenţie directă sau indirectă. Aceasta înseamnă că făptuitorul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările prejudiciabile, a dorit sau admis, în mod conştient, survenirea acestor urmări.

Potrivit pct.2 al Regulamentului Ministerului Sănătăţii din 27.06.2003 de apreciere medico-legală a gravităţii vătămării corporale (MO, 170-172/224, 08.08.2003), prin „vătămare corporală” se înţelege prejudiciul cauzat sănătăţii prin dereglarea integrităţii anatomice a organelor şi ţesuturilor sau a funcţiilor acestora, provocate de acţiunea diferiţilor agenţi externi: mecanici, fizici, chimici, biologici, psihici.

Conform pct.21 al Regulamentului precitat, aprecierea gradului de gravitate al vătămării corporale se efectuează în baza criteriilor stabilite pentru fiecare grad de gravitate. În aceeaşi ordine de idei, cu referire la pct.26 din același Regulament, vătămările corporale grave pot fi calificate numai în baza următoarelor criterii: prezenţa pericolului pentru viaţă; anumite consecinţe posttraumatice, neprimejdioase pentru viaţă - pierderea anatomică a unui organ sau a funcţiei lui; întreruperea posttraumatică a sarcinii; desfigurarea ireparabilă a feţei; infirmitatea psihică postagresională; incapacitatea generală de muncă cu caracter permanent, în volum considerabil dar nu mai mic de 33%.

Analizând mijloacele de probă prezentate de acuzare în susținerea învinuirii formulate, instanța de judecată apreciază că în acțiunile inculpatului sunt prezente semnele necesare specifice laturii obiective a infracțiunii de vătămarea intenţionată gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii, care este periculoasă pentru viaţă, în varianta imputată acestuia.

În contextul celor expuse, instanţa de judecată, în urma audierii inculpatului în cadrul procesului, studierii sub toate aspectele materialele dosarului, stabileşte cu siguranţă că anume inculpatul ***Cravcenco Vadim*** *****, la 16 decembrie 2025, aproximativ la orele 22:00 min., urmare a aplicării loviturilor, a cauzat cet. ***** vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață, pentru care acţiuni şi necesită să fie

sancţionat în baza art. 151 alin. (1) din Codul penal, întru-cât probele legal administrate şi verificate de către instanţă, care au fost detaliate mai sus, confirmă cu certitudine faptul provocării vătămărilor intenționate grave a integrității corporale și sănătății, care este periculoasă pentru viață.

De asemenea, circumstanțele cauzării vătămărilor corporale sunt pe deplin descrise și confirmate și prin declarațiile martorilor oferite la faza de urmărire penală, dar și prin raportul de expertiză judiciară nr. 2*****din 16.02.2026, prin care se confirm, *leziuni corporale depistate pe corpul cet.***** nu reflectă careva particularități specifice constructive a obiectului traumatic, în afara de cele generale: unul cu proprietățile de corp(-ri) dur(-e) contondent(-e) și altul - obiect ascuțit tăietor (ex. obiect din sticlă spartă), iar sticla ne fiind spartă, are proprietățile unui corp dur contondent. Reieșind din aspectul morfologic, toate leziunile corporale au fost cauzate într-o perioada scurtă de timp, din care considerente nu este posibil de stabilit consecutivitatea cauzării lor, dar care au fost produse în urma a cel puțin 4 acțiuni traumatice aplicate asupra capului. Dintre leziunile corporale depistate în regiunea capului cet. *****, reieșind din aspectul lor morfologic se poate afirma, că cu o sticlă de bere, care s-a spart în urma aplicării loviturilor, au putut fi cauzate plăgi și excoriațiile în regiunea frontală bilateral, cu fractura înfundată a osului frontal pe stânga, precum și excoriații în regiunea feții. Iar echimozele în regiunea feții (pe nas, periorbital, pe buze cu afectarea traumatică neînsemnată a dinților), au putut fi cauzate și în urma lovirii cu pumnul*

Așadar, instanța de judecată notează că, din materialele cauzei, cât și din declarațiile victimei și ale martorilor audiaţi la faza de urmărie penală, vinovăţia inculpatului în vătămarea intenţionată gravă a integrităţii corporale şi a sănătăţii lui ***** este dovedită pe deplin, astfel ca fapta infracțională să nu poate fi comisă ca urmare a imprudenței.

În cazul săvârşirii unei infracţiuni instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Reieșind din cele expuse, instanţa concluzionează, că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală trebuie să aibă un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Individualizarea pedepsei:

În conformitate cu art. 61 alin. (1) Cod penal- Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului cât şi a altor persoane.

În conformitate cu principiul caracterului personal al răspunderii penale, prevăzut de art. 6 Cod penal, principiul individualizării pedepsei prevăzut la art. 7 Cod penal, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei penale, instanţa în coraborare cu prevederile art.61, 75 Cod penal, aplică pedeapsă, ţinînd cont de gradul şi caracterul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui găsit vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.

În conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, circumstanţe atenuante de către instanţă nu au fost stabilite.

Circumstanţe agravante, prevăzute de art. 77 Cod penal, ce agravează răspunderea inculpatului nu au fost stabilite.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atît din partea inculpatului, cît şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile sus-menționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 364/1 alin. Cod de procedură penală).

Ținînd cont de circumstanțele cauzei, de comportamentul inculpatului ***Cravcenco Vadim ******** pînă și după săvîrșirea infracțiunii, precum și din faptul că acesta a recunoscut vinovăția, instanța ajunge la concluzia a stabili în privința lui ***Cravcenco Vadim ******** o pedeapsă sub formă de închisoare.

Pedeapsa penală, ca o măsură de constrângere şi institut de drept aplicat faţă de persoana care a săvârşit o infracţiune concretă, constituie şi un avertisment pentru alte persoane care ar putea să săvârşească infracţiuni.

Exceptând faptul că pedeapsa îndeplineşte o funcţie de constrângere, implicând o privaţiune de drepturi, de bunuri, o restrângere a acestora, ea nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit prevederilor art.151 alin.(1) Cod penal, infracțiunea incriminată inculpatului prevede, *pedeapsă cu închisoare de la 5 la 10 ani.*

În conformitate cu art.364/1 al.1) Cod de procedură penală -„*Pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*."

Potrivit prevederilor art.80/1 alin.(1) Cod penal stipulează că, *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe*

baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Reieșind din prevederile art. 364/1 alin.(1) Cod de procedură în coraport cu prevederile art.80/1 Cod penal penală, raportat la speța în cauză: pedeapsa maximă sub formă de închisoare nu poate depăși 7 ani și 5 luni și nu poate fi mai mică decât de 3 ani și 9 luni luni închisoare.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei (art. 75 Cod penal), o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, instanţa de judecată, a ajuns la concluzia că corectarea şi reeducarea inculpatului ***Cravcenco Vadim*** ***** este posibilă şi raţională prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 /patru/ ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, însă reieşind din situația inculpatului, de influenţa pedepsei asupra corectării inculpatului, instanţa consideră echitabil de a mai oferi o şansă în vederea reeducării inculpatului ***Cravcenco Vadim*** ***** şi a suspenda condiţionat executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de 3 /trei/ ani.

Conform art.70 Cod penal, "*(1) Închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viaţă şi plasarea ei, în baza hotărîrii instanţei de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar.*

(2) Închisoarea se stabileşte pe un termen de la 3 luni la 20 de ani."

Totodată, în conformitate cu prevederile art.90 alin.(1), (2) şi (6) Cod Penal dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia, că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârşi o nouă infracţiune şi, prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respective. Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 5 ani. Aplicând condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, instanţa de judecată îl poate obliga pe condamnat: a) să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reşedinţa fără consimţământul organului competent; b) să nu frecventeze anumite locuri; c) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie sau de boală venerică; c/1) să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent; d) să acorde o susţinere materială familiei victimei; e) să repare daunele cauzate în termenul stabilit de instanţă; f) să participe la programe probaţionale; g) să presteze muncă neremunerată în folosul comunităţii; h) să fie supus monitorizării electronice.

Prin urmare, instanţa de judecată consideră, că corectarea şi reeducarea lui ***Cravcenco Vadim*** ***** este posibilă fără izolarea lui de societate, cu aplicarea pedepsei prin prisma art. 90 din Codul penal, adică cu suspendarea condiţionată a pedepsei, și susține că suspendarea

executării pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului, pe o perioada de probaţiune de 3 /trei/ ani, cu acordarea posibilităţii acestuia, ca în perioada de probaţiune, prin comportare exemplară şi muncă cinstită, să îndreptăţească încrederea ce i-a fost acordată, pe termen lung, - va oferi o mai bună protecţie intereselor societăţii şi va evita consecinţele negative ale izolării de societate a vinovatului şi a plasării acestuia în mediul penitenciar.

În aceeaşi ordine de idei, instanţa de judecată reiterează că durata perioadei de probaţiune şi situaţia în care aceasta îl va pune pe condamnat, care va fi obligat permanent să-şi adapteze comportamentul la obligaţiile impuse de către instanţă, poate fi asimilată unei pedepse, iar prin urmare reeducarea condamnatului va fi mai efectivă, iar scopul prevenţiei speciale şi inclusiv al celei generale va fi atins şi în condiţiile descrise anterior, obligându- l totodată, ca în corespundere cu prevederile art. 90 alin. (6) lit. a) din Codul penal, să nu-şi schimbe domiciliul fără consimţământul organului competent.

Aplicarea acestei pedepse, este în mod prioritar, pornind de la asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile şi pornind de la aprecierea gradului influenţei pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului.

Instanța consideră că doar prin aplicarea față de inculpatul ***Cravcenco Vadim*** ***** a pedepsei aplicată va fi atins scopul pedepsei de corectarea a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea sa, cât și a altor persoane, iar aplicarea pedepsei, va contribui în mod echitabil la corectarea și reeducarea inculpatului și corespunde sarcinilor pedepsei penale în situația lui ***Cravcenco Vadim*** *****.

Instanța de judecată reține că executarea pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului ***Cravcenco Vadim*** ***** ar semnifica implicarea acestuia în mediul carceral fapt care, pornind de la vârsta pe care o are inculpatul, va influiența negativ asupra acestuia, ori, pe de o parte acesta va fi rupt pe o perioadă lungă de timp de la activitățile cotidiene, de familie de locul de muncă.

Din aceleași considerente instanța apreciază că resocializarea inculpatului după executarea unei astfel de pedepse va fi deosebit de dificilă fapt care va afecta și starea financiară a familiei sale. Instanța consideră că în ansamblu, toate aceste circumstanțe sunt în măsură să denote că la caz, executarea reală a pedepsei de către inculpat nu este necesară.

Din motivele respective, reieșind din principiul umanismului, luând în calcul circumstanțele stabilite în speță în privința inculpatului și anume faptul că acesta a comis infracțiunea impulsionat de conduita victimei, care la fața locului l-a provocat pe ***Cravcenco Vadim*** *****, având în vedere căința manifestată de inculpat în ședință de judecată, instanța de judecată apreciază că executarea pedepsei cu închisoarea stabilită în privința acestuia, ar fi în stare să-i dăuneze mai mult decât să fie benefică acestuia şi societăţii, ori aceasta ar putea crea dificultăţi de resocializare a condamnatului.

Din contra, instanța de judecată apreciază că în condițiile prezentei spețe, corectarea inculpatului ***Cravcenco Vadim*** ***** și restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune, va fi posibilă și prin dispunerea suspendării condiționate, pe un termen de 4 (patru) ani, a executării pedepsei, cu obligarea inculpatului că acesta în termenul de probă să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent, cu participarea la toate programele de consiliere.

Cu referire la pedeapsă, instanța mai subliniază că aceasta este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum, şi de alte persoane. Ori, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariţia

unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Astfel, în baza celor relatate mai sus, instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului ***Cravcenco Vadim*** *****, a luat în considerație și prevederile art.6 CEDO, care stipulează că judecarea cauzei se va face de o instanță independentă și imparțială instituită de lege,care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva unei persoane.

Mai întâi pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, apoi corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi din partea altor persoane.

Restabilirea echităţii sociale presupune restabilirea drepturilor lezate - în urma infracţiunii - unei anumite persoane, societăţii, statului, precum şi reîntoarcerea, reîncadrarea vinovatului în societate după ispăşirea pedepsei echitabile.

Echitatea socială a pedepsei se realizează atunci când faţă de persoana care a încălcat legea penală se aplică sancţiunea penală corespunzătoare gradului prejudiciabil al infracţiunii comise, circumstanţelor acesteia şi persoanei vinovate.

Corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conştientizarea de către infractor a celor săvârşite şi reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societăţii. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate şi că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea şi executarea altor pedepse.

Prin aplicarea pedepsei se urmăreşte prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, în primul rând - de către condamnaţi (prevenţia specială), dar şi de către alte persoane (prevenţia generală).

Instanța concluzionează, că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv, serios, atît pentru inculpat, cît și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi ale RM sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) Cod penal- *Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.*

<u>Cu privire la cheltuielile de judecată</u>

În continuare instanța de judecată mai constată că, acuzatorul de stat a solicitat să fie încasat din contul inculpatului ***Cravcenco Vadim*** ***** cheltuielile judiciare compuse din plățile pentru efectuarea expertizei judiciare 2*****din 16.02.2026 în sumă de 320,00 lei și raportul de constatare nr.202602P3249 din 12.01.2026 în sumă de 448,00, iar în total suma de 768,00 lei.

Astfel, în conformitate cu art. 143 alin. (1) din Cod procedură penală, expertiza se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: 1) cauzei morţii; 2) gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale; 3) stării psihice şi fizice a bănuitului, învinuitului, inculpatului – în cazurile în care apar îndoieli cu privire la starea de responsabilitate sau la capacitatea lor de a-şi apăra de sine stătător drepturile şi interesele legitime în procesul penal; 3/1) stării psihice şi fizice a persoanei în privinţa căreia se reclamă că s-au comis acte de tortură, tratamente inumane sau degradante; 4) vîrstei bănuitului, învinuitului, inculpatului sau

părţii vătămate – în cazurile în care această circumstanţă are importanţă pentru cauza penală, iar documentele ce confirmă vîrsta lipsesc sau prezintă dubiu; 5) stării psihice sau fizice a părţii vătămate, martorului dacă apar îndoieli în privinţa capacităţii lor de a percepe just împrejurările ce au importanţă pentru cauza penală şi de a face declaraţii despre ele, dacă aceste declaraţii ulterior vor fi puse, în mod exclusiv sau în principal, în baza hotărîrii în cauza dată; 6) altor cazuri cînd prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

În conformitate cu art. 227 alin. (1) și (2) din Cod procedură penală, (1) Cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

În conformitate cu art. 229 alin. (1) din Cod procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Instanţa de judecată constată, că conform raportului de expertiză judiciară nr. 2*****din 16.02.2026 și raportul de constatare nr.202602P3249 din 12.01.2026, cheltuielile suportate în cadrul examinării, constituie 768,00 lei, cheltuieli care se solicită a fi încasate de la inculpat în beneficiul statului.

Din considerentele expuse, având în vedere că efectuarea expertizelor în speţa dată au fost obligatorii şi făcute din contul statului, instanța consideră necesar să încaseze de la inculpatul **Cravcenco Vadim** ***** în beneficiul statului cheltuielile judiciare privind efectuarea expertizei în sumă de 640,00 lei.

Cu privire la corpurile delicte:

În cadrul examinării cauzei penale nu au fost ridicate și anexate careva corpuri delicte.

Cu privire la măsura preventivă:

În privința inculpatului ***Cravcenco Vadim*** *****, la 03 august 2026, ora:11.50 a fost reținut, iar la 04 august 2026, de către Judecătoria *****, sediul Ciocana, în baza mandatului judecătoresc în privința inculpatului **Cravcenco Vadim** ***** a fost aplicată măsura preventivă – ”*arestarea preventivă”* pe un termen de 30 de zile, iar prin Decizia Curții de Apel Centru din 25 august 2026, i-a fost înlocuită măsura preventivă în arest la domiciliu, cu calcularea termenului începând cu data de 25 august 2026, ora:16:00.

Ulterior, prin încheierea din 24 septembrie 2026, în privința acestuia a fost prelungită măsura preventivă – arestul la domiciliu, începînd cu data de *24 septembrie 2026, ora:16:00 min. până la 24 octombrie 2026, ora:16:00 min*., fiindu-i menținute restricțiile și obligațiile stabilite prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Centru din 25 august 2026.

Astfel, instanța de judecată consideră oportun de a revoca măsura preventivă-arestul la domiciliu aplicat anterior în privința inculpatului Cravcenco Maxim *****.

Iar, în vederea asigurării executării pedepsei aplicată în privința inculpatului, în corespundere cu art. art. 175 alin. (1), 385 alin. (1) pct. 15) Cod procedură penală, se va aplica inculpatului ***Cravcenco Vadim*** ***** măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara până la rămânerea definitivă a sentinței

În temeiul celor expuse supra, examinînd sub toate aspectele, complet şi obiectiv circumstanţele cauzei penale, în conformitate cu art. art. 341, 364/1, 384, 385, 389, 392-394, 397 Cod Procedură Penală RM, art. 80/1 , 151 alin.(1) Cod Penal, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

Cravcenco Vadim *****, se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) din Codul penal, se condamnă, iar cu aplicarea art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 din Codul penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei stabilită lui ***Cravcenco Vadim*** ***** pe un termen de 3 (trei) ani, dacă în acest termen condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu art. 90, alin. (6) lit. a),b) din Codul penal, în perioada de probațiune, ***Cravcenco Vadim*** ***** se obligă: să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile și să participe la programe probaționale.

Controlul asupra executării de către ***Cravcenco Vadim*** ***** a obligațiunilor stabilite prin prezenta sentință, se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Termenul executării pedepsei în privința lui ***Cravcenco Vadim*** ***** se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

În termenul de pedeapsă stabilit în privința lui ***Cravcenco Vadim*** ***** se include perioada aflării în stare de reținere, arestare preventive și arest la domiciliu din 03 august 2026 până la 23 octombrie 2026.

Se revocă măsura preventivă – arestul la domiciliu prelungit în privința lui ***Cravcenco Vadim *****,*** prin încheierea instanței de judecată la 24 septembrie 2026.

Se aplică în privința lui ***Cravcenco Vadim*** ***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Se încasează de la ***Cravcenco Vadim*** ***** în beneficiul STATULUI; cheltuielile judiciare compuse din plățile pentru efectuarea expertizei judiciare 2*****din 16.02.2026 în sumă de 320,00 lei și raportul de constatare nr.202602P3249 din 12.01.2026 în sumă de 448,00, iar în total suma de 768,00 lei

Sentinţa este cu drept de atac în Curtea de Apel ***** în termen de 15 /cincisprezece/ zile din momentul pronunţării, prin intermediul Judecătoriei *****, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Ion Dadu**